

Emily Dickinson

721

Mögém bukik – a Végtelen –
Elém – Mi nem hal meg sosem –
Közben – Magam vagyok –
A Halál felfénylő Kelet,
Mikor mindjárt Hajnal lehet,
Nyugat felé ragyog –

Mondják – aztán – a két Világ –
Együtt – örök Királyi-ház –
Nincs Apja – nincs Fia –
Ő – a mindig uralkodó –
Ő – a magában változó –
Két-Isten egymaga –

Csodák hullnak elém – és így –
Csodák mögém – csodák között –
Félholdas óceán –
Északra tőle mély az Éj –
És délre tőle mély az Éj –
És Örvényben – az Ég –

G. István László fordításai

Robert Burns

A HAGGISHOZ

Hódolatom, kerek pofa,
Töltelékfélék nádora!
A pacal, bendő és zuza
Úrnak fogad,
Ezért nyújtom karhosszura
Áldásomat.

Nagy teli tálad nyög veled,
Szép halmaid, mint kék hegyek,
Pálcád, ha kell, malomkövet
Elhordana,
Nyílásidon, mint gyantacsepp,
Zsír harmata.

A Gazda minden szendeség
'S tisztelet nélkül vág beléd,
Csillogva omlik szertesztét
Az életed;
Dicső látvány a töltelék,
Párás, meleg!

Aztán mindenki nekilát,
Csülökre mind, az angyalát!
Míg lassanként a nagy család
Majd szétreped,
Aztán a Gazda mond imát:
Hálát rebeg.

Lehet, hogy van oly francia,
Ki büszke a *fricassee*-ra
(Mit undorodva disznaja
Köpködne ki),
Hogy tán egy ilyen vacsora
Nem kell neki?

Szegényre rossz konyhája vár,
Oly gyenge, mint a kákaszár,
Kórónyi lábán meg nem áll,
Sorvad keze,
Nem látja futni sem határ,
Se' rét vize.

Nézd *haggison* nőtt embered,
Lépteitől a föld remeg,
'S mikor kardját ragadja meg
Nagy öklibe',
Úgy hullnak lábak és kezek,
Mint gyom feje.

Óh, gondviselő Hatalom,
 Ki uralkodsz a sorsokon,
 Nem kér az éhes kaledon
 Híg árukat,
 De hálálkodni fog nagyon,
 Haggist ha kap.

Fejes György fordítása

Thomas Hardy

A FURCSA HÁZ

Max Gate, A. D. 2000

„Hallja? Zongora! Mintha
 Kisértet játszana.”
 „Miket beszél! Hisz itt a
 Házban nincs zongora;
 Rég volt ugyan egy, de tudja,
 Eladták, tönkrement.”
 „Szavamra, hallom! Furcsa
 Hely ez, annyi szent!

Egy lélek meglapult itt.
 Hol jár? Ez az ő zaja.”
 „Lehetetlen; csak mi vagyunk itt,
 Miénk az éjszaka.”
 „A szalon ajtaja zörren...”
 „Nem hallok semmi neszt.”
 „Én hallom, esküszöm! Ön nem
 Furcsállja ezt?

A szobám keresem, de hiába –
 Egy embert látok ott!”
 „A lépcsőn? senki se látna,
 Ott ember nem mozog.
 Csak árnyék az, egy ág ring
 Odakünn, a hold előtt.”
 „Itt minden oly furcsa! Bár kint
 Lennék mielőbb!”